

Dosarul nr. 2ra-1776/21

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) E. Galușceac

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) A. Panov, L. Pruteanu, I. Țurcan

Î N C H E I E R E

15 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Leșan Nicolae în interesele Societății cu Răspunderii Limitate ”Urbanconstruct-TT”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată ”Urbanconstruct-TT” împotriva lui Condrea Valentin, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată ”Ranitex-Com” cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2021,

c o n s t a ț ă :

La 17 august 2018, SRL ”Urbanconstruct-TT” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Condrea Valentin, intervenient accesoriu SRL ”Ranitex-Com” cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, SRL ”Urbanconstruct-TT” a menționat că în temeiul contractului de arendă nr. 1/2017 din 02 ianuarie 2017, încheiat cu SRL ”Ranitex-Com”, ultima, în calitate de arendator, a transmis în folosință temporară SRL ”Urbanconstruct-TT”, în calitate de arendaș, mijlocul de transport - autobasculanta de model ”MAN H37”.

De asemenea, a menționat că la data de 20 decembrie 2017, pe str. Lunca Bîcului 30, mun. Chișinău, s-a produs accidentul rutier din vina lui Condrea Valentin, în rezultatul căruia autobasculanta a fost deteriorată, iar reieșind din Actul de examinare a mijlocului de transport din 27 decembrie 2017, prejudiciu cauzat a fost estimat la suma de 206 246,24 de lei.

La fel, a reiterat că la momentul producerii accidentului rutier, Condrea Valentin era angajat în calitate de conducător auto la SRL "Urbanconstruct-TT", iar reieșind din prevederile pct. 1 din contractul cu privire la răspunderea materială individuală deplină nr. 38 din 01 septembrie 2014, pârâtul și-a asumat răspunderea materială individuală pentru neasigurarea integrității valorilor transmise lui de către angajator.

SRL "Urbanconstruct-TT" a solicitat, inclusiv prin cererea de modificare a temeiului din acțiune (f.d. 137-138 Vol. I), încasarea de la Condrea Valentin a sumei de 206 246,24 de lei cu titlu de prejudiciu material și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 17 septembrie 2020, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SRL "Urbanconstruct-TT".

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că între SRL „Urbanconstruct” și SRL "Ranitex-Com" a fost încheiat contractul de arendă nr. 1/2017 din 02 ianuarie 2017, conform căruia SRL "Ranitex-Com" s-a obligat să transmită SRL „Urbanconstruct” în folosință temporară autobasculanta de model "MAN H37".

De asemenea, instanța de fond a stabilit că prin ordinul nr.55 din 01 septembrie 2014 și contractul individual de muncă nr.55 din aceeași dată, Condrea Valentin a fost angajat la SRL "Urbanconstruct-TT" în funcția de conducător auto pe o perioadă nedeterminată.

Totodată, la 01 septembrie 2014, a fost încheiat contractul nr.38 cu privire la răspunderea materială individuală deplină, prin care Condrea Valentin și-a asumat răspunderea deplină pentru neasigurarea integrității valorilor transmise lui de către angajator.

La caz, instanța a constatat că, la 20 decembrie 2017, Condrea Valentin exercitându-și obligațiile de serviciu pe str. Lunca Bîcului 30 mun. Chișinău, a fost implicat într-un accident rutier, în urma căruia a fost deteriorată autobasculanta de model "MAN H37".

Conform Raportului de evaluare a pagubei nr. 3184/12A, valoarea prejudiciului cauzat a fost estimată la 206 246,24 de lei.

Astfel, instanța de fond a reținut că, debitor în cadrul obligației de reparare a prejudiciului cauzat de un izvor de pericol sport este posesorul izvorului.

Posesor este persoana care exploatează și posedă izvorul de pericol sport în baza dreptului de proprietate sau în alt temei legal (drept de gestiune economică, contract, procură, în baza hotărârii organelor competente cu privire la transmiterea izvorului de pericol sport în folosință temporară). Nu se consideră posesor al izvorului de pericol sport persoana care efectuează exploatarea acestuia în virtutea raporturilor de muncă.

Deci, instanța a concluzionat că Condrea Valentin, la momentul accidentării autobasculantei de model "MAN H37", își exercita atribuțiile sale de muncă conform contractului individual de muncă nr. 55 din 01 septembrie 2014, prin urmare, în speță, nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 1410 alin.(1) și (2) din Codul civil, ce ar permite încasarea prejudiciului cauzat în circumstanțele menționate.

Mai mult ca atât, instanța a apreciat critic argumentele reclamantului cu referire la faptul că, răspunderea materială pentru deteriorarea autobasculantei de model "MAN H37", urmează a fi pusă pe seama lui Condrea Valentin, reieșind din prevederile contractului de răspundere materială, or, contractul menționat a fost anulat prin Hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 04 iulie 2019, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2020, hotărârea a fost menținută.

Prin urmare, instanța de fond a stabilit, că având în vedere circumstanțele de fapt constatate și prevederile art.123 alin.(2) din Codul de procedură civilă, circumstanțele date au puterea lucrului judecat și efectul lor nu poate fi modificat prin altă hotărâre judecătorească decât în ordinea căilor de atac.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2021, s-a respins apelul declarat de avocatul Leșan Nicolae în interesele SRL "Urbanconstruct-TT" și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 17 septembrie 2020.

La 14 septembrie 2021, avocatul Leșan Nicolae a declarat în interesele SRL "Urbanconstruct-TT" recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurentul SRL "Urbanconstruct-TT", în motivarea recursului a invocat că la examinarea cauzei, nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei în fond, precum și faptul că au fost interpretate în mod eronat normele de drept material aplicabile speței.

De asemenea, a menționat că la materialele cauzei se conțin probe în susținerea acțiunii înaintate, ce atestă indubitabil faptul că intimatul, la momentul producerii accidentului, a fost angajat al SRL "Urbanconstruct-TT", precum și faptul că în rezultatul accidentului rutier produs din vina lui Condrea Valentin, a fost cauzat societății prejudiciu material, circumstanțe de fapt constatate și prin procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit pe numele lui Condrea Valentin.

Mai mult ca atât, actul constatator și decizia de sancționare nu au fost anulate.

Astfel, recurentul a specificat că instanțele judecătorești au examinat litigiul în cauză formalist, fără a intra în esența raporturilor stabilite între părțile în litigiu.

La 04 noiembrie 2021, intimatul Contra Valentin, reprezentat de avocatul Popescu Dorin, a depus referință la recursul declarat de avocatul Leșan Nicolae în interesele SRL "Urbanconstruct-TT", prin care a solicitat să fie considerat ca inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 29 iunie 2021, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 14 septembrie 2021, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo

împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de avocatul Leșan Nicolae în interesele SRL "Urbanconstruct-TT", nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Leșan Nicolae în interesele Societății cu Răspunderii Limitate "Urbanconstruct-TT".

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari